

“मीठे बच्चे- आपसमा रिसाएर कहिल्यै पढाइलाई नछोड, पढाइ छोड्नु मतलब बाबालाई छोड्नु हो।”

प्रश्न:- सेवाको वृद्धि नहुनुको कारण के हो?

उत्तर:- जब आपसमा मतभेद हुन्छ, अनि सेवा वृद्धि हुँदैन। कुनै-कुनै बच्चाहरूले मतभेदमा आएर पढाइ छोडिदिन्छन्। बाबाले सावधान गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! मतभेदमा नआऊ, कहिल्यै परचिन्तनको कुरा नसुन, एक बाबाको कुरा सुन, बाबालाई समाचार दियौ भने बाबाले तिमीलाई १६ कला सम्पूर्ण बन्ने मत दिनुहुन्छ।

प्रश्न:- पढाइ छोड्ने पहिलो मुख्य कारण कुनचाहिँ बन्छ?

उत्तर:- नाम-रूपको बिमारी। जब कुनै देहधारीको नाम रूपमा फँस्छन्, पढाइमा दिल लाग्दैन। मायाले यसै कुराबाट हराइदिन्छ- यही धेरै ठूलो विघ्न हो।

ओम् शान्ति। बच्चाहरू बसेका छन्, दिलमा निश्चय छ- बेहदका बाबा आउनु भएको छ, बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ। तिमी सम्मुख बसेका छौ। जानेका छौ- उहाँ सबै आत्माहरूको पिता हुनुहुन्छ। यस शरीरद्वारा सम्झाइरहनु भएको छ। कल्प-कल्प यसरी नै सम्झाउनुहुन्छ र वर्सा दिनुहुन्छ, अरू कसैले यो ज्ञान दिन सक्दैन। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- कहिल्यै पनि कुनै देहधारीलाई याद नगर, ५ तत्त्वहरूको शरीरलाई पुत्ला भनिन्छ। त्यसैले तिमीले ५ तत्त्वहरूको शरीरलाई याद गर्नु हुँदैन। हुन त मायाले धेरै विघ्न पार्छ तर हार्नु छैन। बुद्धिमा रहोस्- मेरो त एक बाबा दोस्रो न कोही। यस बाबाको शरीर सँग पनि तिम्रो प्रेम हुनु हुँदैन। कुनै पनि शरीर सँग प्रेम गन्यौ भने अट्किन्छौ। बाबालाई थाहा छ- धेरै पुरुषको पनि आपसमा यस्तो दोस्ती हुन्छ, जो एक-आपसमा नाम-रूपमा फँसेर मर्छन्। यति प्रीत रहन्छ, जसकारण शिवबाबालाई बिर्सिन्छन्। दुई कन्याहरूको पनि आपसमा यति प्रेम हुन्छ मानौं आशिक हुन्छन्। उनलाई जति नै ज्ञानको शिक्षा दियौ भने पनि मायाले छोड्दैन किनकि ईश्वरीय मतको विरुद्ध चल्छन्। हुन त ज्ञान पढ्छन् पनि तर अवस्था डगमग रहन्छ। योगद्वारा जो विकर्म विनाश हुनु पर्ने हो, त्यो हुँदैन। यस्ता-यस्ता धेरै छन्, बाबाले नाम लिनुहुन्छ।

दोस्रो कुरा- बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- कहिल्यै पनि पढाइ नछोड। ब्राह्मणी सँग मतभेद भयो, दिल हट्छ तर पढाइ अवश्य पढ्नुपर्छ। बाबालाई समाचार दिइरहनुपर्छ। आखिर बाबाले मतभेद मेटाइदिनु हुन्छ। मतभेदको कारण धेरै बच्चाहरूले आफ्नो कमाई बर्बाद गर्छन्, (रजिस्टरमा दाग लगाइदिन्छन्), पढाइ छोडिदिन्छन्। पढाइ कुनै पनि हालतमा छोड्नु हुँदैन। यसरी धेरै गिर्छन्। बाबा सावधान गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले कसैको पनि परचिन्तनको फाल्तु कुरा सुन्नु हुँदैन। एक बाबाको कुरा नै सुन्नुपर्छ। धेरै बच्चाहरू छन्, जो देह-अभिमानको बिमारीमा रोगी भएर मर्छन्। बच्चाहरूलाई आदेश छ- सदैव बाबालाई याद गर्दै, उहाँको नै महिमा गरिराख। शिवबाबाले नै कलियुगी पतित दुनियाँलाई पावन श्रेष्ठाचारी बनाउनुहुन्छ। बाबालाई बच्चाहरूको चिन्ता रहन्छ- मायाले कहीं बच्चाहरूलाई नमारिदेओस् वा रोगी नबनाइदेओस्। बच्चाहरूले यदि समाचार दिएनन् भने सम्झन्छु-जोडले मायाको

थप्पड लागेको छ, त्यसैले मुरलीमा सम्झाइन्छ। तकदिरमा छैन भने आफ्नै धन्दामा लाग्छन्। कुनै त एक-अर्काको नाम-रूपमा यसरी फँस्छन् मानौं आशिक माशुक बनेका छन्। फेरि मम्मा बाबालाई पनि याद गर्दैनन्। एक अर्कालाई याद गरिरहन्छन्। यो सबै विघ्न मायाले पार्छ। कुनैको तकदिरमा छैन भने जति नै बाबाले सम्झाए पनि व्यर्थ कुरा गरिरहन्छन्। कुनैले अज्ञान कालमा जीवन कथा लेख्छन्। हामीले कहाँ जीवन कथा आदि बनाउनु छ र! हामीले बाबा सिवाय कसैलाई याद गर्नु हुँदैन। नेहरू मरे, उनलाई कति याद गर्छन्। तिमीले पनि यसैगरी याद गर्नु भन्थो भने बाँकी तिमी र उनीहरूमा फरक के रह्यो। ज्ञानमार्गमा धेरै समझ चाहिन्छ। जबसम्म शिवबाबा सँग योग हुँदैन, बुद्धिको ताला खुल्दैन। सेवा गर्न सक्दैनौ, पद भ्रष्ट गर्छौं, त्यसैले बाबा सावधान गर्नुहुन्छ— कुनै पनि मतभेद भएमा बाबालाई लेख। सबै १६ कला सम्पूर्ण त बनेका छैनन्। कुनै कच्चा पनि छन्, भूल गर्छन् होला। जो जो होशियार बच्चाहरू छन्, तुरुन्तै समाचार लेख्छन्। कसैले देख्छन्— फलानोमा अहिलेसम्म क्रोध छ, त्यसैले उसबाट दिल हट्छ फेरि घर बस्छन्। कुनै ब्राह्मणीले पनि भनिदिन्छिन्— तिमी यस सेवा केन्द्रमा नआऊ।

बाबालाई सेवा समाचार दिनुपर्छ। बाबा खुशी हुनुहुन्छ— बच्चाले सेवा समाचार दिन्छ। बाबा आज फलानोलाई सम्झाउँ— परमपिता परमात्मा सँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? बाबाले स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ। ५ हजार वर्ष पहिले पनि दिनु भएको थियो। यो लक्ष्मी-नारायणको चित्र खडा छ। बाबा सम्झाइरहनुहुन्छ— कहिल्यै कसैलाई देख्यौ यस कारण डिस-सर्भिस हुन्छ, तत्काल समाचार दिनुपर्छ। सबै सम्पूर्ण त बनेका छैनन्। बच्चाहरूलाई सबैथोक सम्झाउनु पर्ने हुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म बच्चाहरूको अगाडि प्रत्यक्ष हुन्छु। धेरै बच्चाहरू जसले मलाई चिनेकै छैनन्, उनको सम्मुख कसरी हुन सक्छु। बच्चाहरूलाई भन्छु— प्यारा बच्चाहरू! श्रीमतमा चलेर आफ्नो पुरुषार्थ गर्दै जीवन उच्च बनाऊ। तिमी सारा विश्वको मालिक बन्नेवाला हो। जति धेरै मलाई याद गर्छौं, त्यति उच्च पद पाउँछौ, यसमा खर्चको कुनै कुरा छैन, केवल शिक्षा हो। जसको तकदिरमा छ, उनै पक्का हुन्छन्। माया यस्तो छ, जो ६-८ वर्षवाला पनि हेर आज छैनन्। बाबा सँग रुष्ट हुँदैनन् तर ब्राह्मणीहरू सँग रिसाउँछन्। बाबा त यहाँ बस्नु भएको छ। शिवबाबा सँग रिसायौ भने खतम हुन्छौ। बाबा विना मुरली कसरी सुन्न सक्छौ।

दोस्रो कुरा, जो कहिलेकाहीँ ध्यानको पार्ट चल्छ, फलानामा मम्मा आउनुभयो, बाबा आउनुभयो— यो पनि माया हो। धेरै सावधान भएर चल्नु छ। कुरा कसरी गर्छन्, त्यसबाट बुझिन्छ। कुनै-कुनैमा मायाको भूत आउँछ फेरि भन्छन् शिवबाबा आउनु भयो, मुरली चलाउनु भयो—मायाले यो सबै विघ्न पार्छ। धेरै विश्वासघाती निस्कन्छन्। धेरै धोका दिन्छन्। यी सबै कुराबाट धेरै सम्हाल गर्नुपर्छ। पढाइमा पूरा ध्यान दिनुपर्छ। नत्र मायाले धेरै हैरान गर्छ। तुफान धेरै आउँछन्। जस्तै वैद्यहरूले भन्छन्— बिमारी बाहिर निस्कनेछ, नडराऊ। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— मायाले चल्दा-चल्दै यसरी मुक्का लगाउँछ, जसले बाबालाई भुलाइदिन्छ। हराउने धेरै कोसिस गर्छ। युद्ध हो नै ५ विकार रूपी रावण सँग। जति बाबालाई याद गर्छौं, त्यति तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। माया जिते जगतजित पनि बन्छौ। बाँकी स्थूल लडाईंको

कुनै कुरा छैन। योगबलद्वारा नै विश्वको राजाई मिल्न सकछ। यस समय योगबल पनि छ, बाहुबल पनि छ। यी क्रिश्चियन दुवै मिले भने विश्वको मालिक बन्न सकछन्। यति तागत यिनीहरूमा छ, तर नियम छैन। एक कथा पनि छ दुई बिरालोको। कृष्णलाई पनि हेर कसरी हातमा गोला देखाएका छन्। तिम्पो याद कायम रहनुपर्छ। कुनै पनि कारणले पढाइ छोड्नु हुँदैन। विघ्न त अवश्य पर्छन्। माया यस्तो छ, जसले शिर मोडिदिन्छ, हर्टफेल गरिदिन्छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— अरू सबै कुरालाई छोडेर म एकलाई याद गर। बीजलाई याद गर्नाले वृक्ष पनि याद आउँछ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर यो कोर्स लेऊ। भक्तहरू सबै उठेर भक्ति गर्छन्। काशीमा कोठीहरू बनेका छन्। हरेक कोठीमा बसेर विश्वनाथ गंगा भन्छन्, जानेका केही छैनन्। ईश्वर सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। आफूलाई तत्त्व योगी, ब्रह्म योगी कहलाउँछन्। यी बाबा सबै कुराको अनुभवी छन्। यिनको रथमा बसेर भन्नुहुन्छ— यी सबैलाई छोड, बाँकी त सबै खेलौना बनाइदिएका छन्। विष्णुको, शंकरको, कृष्णको खेलौना बनाएर बसेर पूजा गर्छन्। कसैलाई पनि जानेका छैनन्, पूजामा धेरै खर्च गर्छन्। पत्थरको मूर्ति बनाएर उसलाई शृंगार गर्छन्। धनवानले त गहना पनि पहिराउँछन्। यो त तिमीलाई थाहा छ— भक्तिमा जे जति भावनाले गर्छन्, त्यसको फल केही न केही मैले दिन्छु। अर्को जन्ममा राम्रो भक्त बन्छन्। कुनैले धन दान गर्छन् भने धनवानको घरमा, धेरै दान गर्छन् भने राजाई घरमा जन्म मिल्छ। फेरि पनि यस दुनियाँमा सदाको लागि सुख त छँदै छैन त्यसैले संन्यासीहरूले यस सुखलाई मान्दैनन्। काग विष्ठा समान सम्झन्छन् भने उनले राजयोग कसरी सिकाउँछन्। सारा विश्वको मालिक त बेहदका बाबा सिवाय कसैले बनाउन सक्दैन। अहिले बाबा तिमी बच्चाहरूलाई सम्मुख सम्झाइरहनु भएको छ, म फेरि आएको हुँ तिमीलाई राजयोग सिकाउन। कृष्णको ८४ जन्मको अन्त्यमा मैले प्रवेश गरेको छु, यिनको नाम ब्रह्मा राखेको छु। मलाई ब्रह्मा अवश्य चाहिन्छ भने प्रजापिता ब्रह्मा पनि चाहिन्छ। जसमा प्रवेश गरेर आऊँ, नत्र कसरी आऊँ? यो मेरो रथ नियुक्त छ। कल्प-कल्प यसमा नै आउँछु। लेखिएको पनि छ— ब्रह्माद्वारा स्थापना। केको? विष्णुपुरीको। अहिले तिमीले विष्णुपुरी बनाइरहेका छौ। अरू कसैले यस कुरालाई बुझ्दैनन्— परमपिता परमात्माको पार्ट छ, कृष्ण जयन्ती मनाउँछन्, नर्कलाई स्वर्ग बनाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ नि। जो ब्राह्मण बनेर पूरा पुरुषार्थ गर्छन्, उनै ब्राह्मणबाट देवता बन्छन्, गायन छ— परमपिता परमात्माले ३ धर्म, ब्राह्मण, सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ। वहाँ दुई युगमा एकै धर्म हुन्छ, अरू कुनै धर्म हुँदै हुँदैन। बाँकी दुई युगमा हेर कति धर्म छन्।

बच्चाहरूले पढाइमा पूरा ध्यान दिनुपर्छ। नत्र धेरै रुनु पर्नेछ। सबैको लागि अदालत बस्नेछ। बताइन्छ— तिमीले यो-यो पाप गरेका छौ। त्यसैले मैले तिमीलाई धेरै सम्झाउँछु— पाप नगर, पुण्य आत्मा बन। पाप गन्थौ भने सयगुणा सजायको निमित्त बन्छौ। मेरो बनेर विकारमा गयौ, बाबाको श्रीमतको अवज्ञा गन्थौ भने तिमीहरूमाथि धेरै सजाय आउँछ। त्यो सजाय पनि धेरै कडा हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म परमधामको निवासी हुँ। यहाँ पुरानो दुनियाँमा आएर तिमीलाई वर्सा दिन्छु। फेरि पनि तिमीले नाम बदनाम गर्छौ, त्यसैले त भनिएको छ— सतगुरुको निन्दकलाई सूर्यवंशी घरानामा ठाउँ मिल्दैन। गिर्छन्, धेरै कसम

खान्छन्। म हजुरको सपूत बच्चा भएर रहनेछु। रगतले पनि लेख्छन्। परमपिता परमात्मा सँग प्रतिज्ञा पनि गर्छन्— बच्चा बनेर हजुरबाट पूरा वर्सा लिनेछु। तर माया यस्तो छ— उनीहरू आज छँदै छैनन्। प्रतिज्ञा गरेर फेरि अपवित्र बने भने धेरै धोका खान्छन्। ईश्वरको अवज्ञा भयो नि। बाबाले इसारामा सबै सम्झाइरहनु हुन्छ। मायाले धेरै हैरान गर्छ। नत्र युद्ध केको। विश्वको मालिक बन्नु, कम कुरा होइन। लापर्बाही गर्नु हुँदैन। पढाइ बिल्कुल छोड्नु हुँदैन। बाबा सँग राय लेऊ फेरि जवाफदेही बाबा हुनुहुन्छ। पढाइमा मनुष्य कति मेहनत गर्छन्। परीक्षाको समय धेरै मेहनत गर्छन्। तिमी पनि पछि गएर जब समय समीप देख्छौ अनि रातदिन पढाइमा लाग्नेछौ। अब त्यो समय छिट्टै आउनेवाला छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आपसमा व्यर्थ कुरा गर्नु हुँदैन। कहिल्यै पनि मतभेदमा नआऊ। पढाइ कुनै पनि हालतमा छोड्नु हुँदैन।
- २) बाबाको अवज्ञा कहिल्यै गर्नु हुँदैन। प्रतिज्ञा गरेर त्यसमा कायम रहनुपर्छ। सेवाको सदा सोख राख्नु छ।

वरदानः— बेहदको अधिकारको स्मृतिद्वारा अपार खुशीमा रहने सदा निश्चिन्त भव

आजकल दुनियाँमा कसैलाई परम्परागत अधिकार मिल्यो भने पनि कति मेहनत गरेर अधिकार लिन्छन्, तिमीलाई त विना मेहनत अधिकार मिल्यो। बच्चा बन्नु अर्थात् अधिकार लिनु। मेरो मतलब अधिकार मिल्यो। वाह म श्रेष्ठ अधिकारी आत्मा! यसै बेहदको अधिकारको खुशीमा रहने गर। यो अविनाशी अधिकार निश्चित छ नै र जहाँ निश्चित छ, वहाँ निश्चिन्त हुन्छ।

स्लोगनः— सबैको आशीर्वादद्वारा तीव्रगतिको उडान भन्थौ भने समस्याहरूको पहाडलाई सहजै क्रस गर्छौ।